

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (första avdelningen)

den 14 februari 2019*

”Talan om ogiltigförklaring – Växtskyddsmedel – Det verksamma ämnet glyfosat – Förnyat upptagande i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder – Avvisning”

I mål T-125/18,

Associazione Nazionale Granosalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus), Foggia (Italien), företrädd av advokaten G. Dalfino,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva och I. Naglis, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2324 av den 12 december 2017 om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 333, 2017, s. 10),

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová samt domarna P. Nihoul (referent) och J. Svenningsen,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Glyfosat är ett verksamt ämne som särskilt används som herbicid.

* Rättegångsspråk: italienska.

- 2 Glyfosat "godkändes" för sådan användning som anges i punkt 1 ovan, för första gången, i Europeiska unionen genom att ämnet togs upp i förteckningen över verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 1991, s. 1).
- 3 Glyfosat lades till i slutet av bilaga I till direktiv 91/414 genom kommissionens direktiv 2001/99/EG av den 20 november 2001 om ändring av bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, i syfte att införa glyfosat och tifensulfuronmetyl som verksamma ämnen (EGT L 304, 2001, s. 14).
- 4 Enligt direktiv 2001/99 "godkändes" glyfosat som verksamt ämne från och med den 1 juli 2002 till och med den 30 juni 2012.
- 5 Det föreskrevs i artikel 5.5 i direktiv 91/414 att beslut om upptagande av ett verksamt ämne efter ansökan fick förnyas, förutsatt att ansökan inte gavs in mindre än två år innan upptagandetiden löpte ut.
- 6 En ansökan om förnyat upptagande av glyfosat gavs in till Europeiska kommissionen inom den föreskrivna fristen.
- 7 Det framkom emellertid att närmare bestämmelser om inlämnande och utvärdering av de ytterligare uppgifter som var nödvändiga för att kunna förnya upptagandet av verksamma ämnen fortfarande behövde antas.
- 8 Upptagandet av glyfosat förlängdes följaktligen till och med den 31 december 2015 genom kommissionens direktiv 2010/77/EU av den 10 november 2010 om ändring av rådets direktiv 91/414 vad gäller sista giltighetsdag för införandet av vissa verksamma ämnen i bilaga I (EUT L 293, 2010, s. 48).
- 9 Därefter upphävdes direktiv 91/414 med verkan från och med den 14 juni 2011 genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 2009, s. 1).
- 10 De verksamma ämnen som ska anses ha godkänts enligt förordning nr 1107/2009 förtecknas i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av förordning nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 2011, s. 1).
- 11 Glyfosat finns i förteckningen i bilagan till kommissionens genomförandeförordning nr 540/2011. Godkännandeperioden för detta verksamma ämne skulle löpa ut den 31 december 2015.
- 12 Den 20 december 2013 lade Förbundsrepubliken, i egenskap av rapporterande medlemsstat, i samarbete med Republiken Slovakien, i egenskap av medrapporterande medlemsstat, fram utkastet till bedömningsrapport om förnyat godkännande av glyfosat.
- 13 Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) skickade det aktuella utkastet till bedömningsrapport till sökanden och medlemsstaterna för synpunkter. Myndigheten vidarebefordrade de mottagna synpunkterna till kommissionen och gjorde den kompletterande sammanfattningen tillgänglig för allmänheten.

- 14 Den 20 mars 2015 offentliggjorde Internationella centret för cancerforskning (IARC) sina konstateranden om glyfosats cancerframkallande potential. På grundval av dessa konstateranden klassificerade IARC glyfosat i förteckningen över produkter som troligtvis är cancerframkallande för människor.
- 15 Den 29 april 2015 uppdrog kommissionen åt Efsa att granska den information som framgick av IARC:s konstateranden om glyfosats cancerframkallande potential och att beakta dessa konstateranden i sina analyser och slutsatser senast den 30 oktober 2015.
- 16 I avvaktan på detta förlängde kommissionen giltighetstiden för godkännandet av glyfosat till och med den 30 juni 2016 genom sin genomförandeförordning (EU) 2015/1885 av den 20 oktober 2015 om ändring av genomförandeförordning nr 540/2011 vad gäller förlängning av godkännandeperioderna för de verksamma ämnena 2,4-D, acibenzolar-S-metyl, amitrol, bentazon, cyhalofopbutyl, dikvat, esfenvalerat, famoxadon, flumioxazin, DPX KE 459 (flupyrsulfuronmetyl), glyfosat, iprovalikarb, isoproturon, lambda-cyhalotrin, metalaxyl-M, metsulfuronmetyl, pikolinafen, prosulfuron, pymetrozin, pyraflufenetyl, tiabendazol, tifensulfuronmetyl och triasulfuron (EUT L 276, 2015, s. 48).
- 17 Genomförandeförordning 2015/1885 grundades på artikel 17 första stycket i förordning nr 1107/2009, i vilken det föreskrivs att kommissionen kan förlänga godkännandeperioden för ett verksamt ämne, om det av omständigheter som sökanden inte råder över visar sig att godkännandeperioden kommer att löpa ut innan något beslut om förnyelse har fattats.
- 18 Den 30 oktober 2015 meddelade Efsa sina slutsatser om huruvida glyfosat kunde förväntas uppfylla kriterierna för godkännande i artikel 4 i förordning nr 1107/2009.
- 19 Efsa angav i sina slutsatser att ”det troligtvis inte fanns någon risk för att glyfosat var cancerframkallande för människor och att bevisningen inte kunde läggas till grund för en klassificering av detta [verksamma] ämne med anledning av dess cancerframkallande potential enligt [Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 2008, s. 1)]”.
- 20 Kommissionen lade fram utkastet till granskningsrapport till ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder den 28 januari 2016. Sökanden gavs möjlighet att lämna synpunkter.
- 21 Vid ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder ansåg flera medlemsstater att det var lämpligt att begära ett yttrande från ett annat organ, nämligen Europeiska kemikaliemyndighetens (nedan kallad kemikaliemyndigheten) kommitté för riskbedömning, i frågan om harmoniserad klassificering av glyfosat som cancerframkallande innan något beslut fattades om förnyat godkännande.
- 22 Med tanke på den tid som krävdes för att kemikaliemyndighetens kommitté för riskbedömning skulle kunna avge ett yttrande förlängdes godkännandeperioden för glyfosat en tredje gång, den här gången till och med den 15 december 2017 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1056 av den 29 juni 2016 om ändring av genomförandeförordning nr 540/2011 vad gäller förlängning av godkännandeperioden för det verksamma ämnet glyfosat (EUT L 173, 2016, s. 52).
- 23 Kemikaliemyndighetens kommitté för riskbedömning översände sitt yttrande till kommissionen den 15 juni 2017. Kommittén slog i sitt yttrande enhälligt fast att det på grundval av aktuella tillgängliga uppgifter inte var motiverat att faroklassificera glyfosat som cancerframkallande.

- 24 Den 6 oktober 2017 mottog kommissionen officiellt ett europeiskt medborgarinitiativ som hänvisade till glyfosat i en av sina tre målsättningar, med giltiga namnteckningar från minst en miljon EU-medborgare i minst sju medlemsstater.
- 25 Den 23 oktober 2017 besvarade kommissionen det europeiska medborgarinitiativet genom att ange att ”[den] ans[åg], såvitt avs[åg] den första målsättningen att herbicider som baseras på glyfosat ska förbjudas, att det inte f[a]nns någon grund, var sig vetenskaplig eller rättslig, som motivera[de] ett förbud för glyfosat och den ha[de] inte för avsikt att lägga fram ett lagstiftningsförslag med sådan innebörd”. Kommissionen tillade att ”[i] synnerhet [har] det inte på grundval av den vetenskapliga bevisningen [kunnat] slås fast att glyfosat [kunde] orsaka cancer” och att ”[f]öljaktligen [var] det beslut som fattats [...] om att förnya godkännandet av glyfosat (för en femårperiod) välgrundat”.
- 26 Ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder lämnade inget yttrande inom den tid som kommitténs ordförande bestämt. Ytterligare överläggningar ägde rum i omprövningskommittén, som lämnade ett yttrande.
- 27 Den 12 december 2017 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2017/2324 om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat i enlighet med förordning nr 1107/2009, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning nr 540/2011 (EUT L 333, 2017, s. 10) (nedan kallad den angripna rättsakten).
- 28 Den angripna rättsakten innebar att godkännandet av glyfosat på vissa villkor förnyades till och med den 15 december 2022.
- 29 Det anges i skäl 25 i den angripna rättsakten att de åtgärder som föreskrivs i rättsakten är förenliga med yttrandet från den omprövningskommitté som avses i punkt 26 ovan.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 30 Sökanden, Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori, en italiensk sammanslutning av veteproducenter och konsumenter samt deras skyddsorganisationer, väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 28 februari 2018.
- 31 Kommissionen framställde, genom särskild handling av den 30 maj 2018, en invändning om rättegångshinder enligt artikel 130 i tribunalens rättegångsregler.
- 32 Sökanden inkom med sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder den 9 juli 2018.
- 33 Helm AG, Monsanto Europe NV/SA och Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd och Albaugh TKI d.o.o. samt Barclay Chemicals Manufacturing Ltd ansökte, genom handlingar av den 8, den 11 respektive av den 12 juni 2018, om att få intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.
- 34 Sökanden har i sin ansökan yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara den angripna rättsakten.
- 35 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, eller
 - fastställa en ny frist för målets fortsatta handläggning enligt artikel 130.8 i rättegångsreglerna.

- 36 Sökanden har i sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder yrkat att tribunalen ska ogilla invändningen.
- 37 Sökanden har även begärt att tribunalen ska förordna om en åtgärd för bevisupptagning som avser att vissa avsnitt i Efsas rapport ska företes – nämligen de avsnitt där undersökningarna av glyfosats potentiella effekter på människors hälsa granskas – för att de ska kunna jämföras med de så kallade Monsanto-dokumenterna, som innehåller Monsanto-koncernens interna handlingar vilka, genom Förenta staternas domstolar, offentliggjorts under år 2017.

Rättslig bedömning

- 38 Enligt artikel 130.1 och 130.7 i rättegångsreglerna kan tribunalen, om svaranden ansöker om det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att själva saken prövas.
- 39 I förevarande fall finner tribunalen att handlingarna i målet innehåller tillräckliga upplysningar och den beslutar att avgöra målet utan vidare handläggning.

Invändningen om rättegångshinder

- 40 Kommissionen har till stöd för invändningen om rättegångshinder gjort gällande att sökanden saknar talerätt. För det första berörs inte sökanden direkt och personligen av den angripna rättsakten. För det andra är nämnda akt en regleringsakt som medför genomförandeåtgärder.
- 41 Sökanden har bestritt kommissionens argument och särskilt hävdat att den angripna rättsakten berör sökanden direkt och personligen och att den inte medför genomförandeåtgärder.
- 42 Tribunalen konstaterar inledningsvis att sökanden är en sammanslutning som bildats i syfte att bevara och framhäva kvalitativt spannmålsjordbruk, för att skydda konsumenterna. Sammanslutningen har i det avseendet till uppdrag att företräda, skydda och försvara sina medlemmar, som är veteproducenter och konsumenter som bor i södra Italien samt unionsmedborgare.
- 43 Enligt domstolen är en sammanslutning i princip inte behörig att väcka talan om ogiltigförklaring annat än om den kan göra gällande ett eget intresse eller om dess medlemmar eller vissa av dessa har egen talerätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 mars 2018, European Union Copper Task Force/kommissionen, C-384/16 P, EU:C:2018:176, punkt 87 och där angiven rättspraxis). Det ska följaktligen fastställas huruvida sökanden i förevarande mål gör gällande det ena eller det andra av dessa fall.

Huruvida sökanden har ett eget intresse

- 44 Vad gäller frågan om sökanden kan göra gällande ett eget intresse, ska det erinras om att enligt domstolen kan förekomsten av särskilda omständigheter, såsom den roll som en sammanslutning haft i ett förfarande som lett till att en akt antagits i den mening som avses i artikel 263 FEUF, motivera att en talan som väckts av sammanslutningen kan tas upp till prövning, särskilt när sammanslutningens förhandlingsposition har påverkats av akten eller när sammanslutningen har en processuell rättighet enligt den aktuella lagstiftningen (se dom av den 13 mars 2018, European Union Copper Task Force/kommissionen, C-384/16 P, EU:C:2018:176, punkt 88 och där angiven rättspraxis).

- 45 I förevarande fall har sökanden hävdade att den angripna rättsakten påverkar de intressen som försvaras av sammanslutningen, däribland bekämpning av varje form av spekulation eller missbruk som kan förekomma på marknaden till skada för jordbrukarna. Sökanden har emellertid inte uppgett, i det yttrande som den gett in, att den har haft en roll i utarbetandet av den angripna rättsakten eller att den haft särskilda rättigheter i det förfarande som lett till att akten antagits.
- 46 Av detta följer, mot bakgrund av domstolens praxis, att sökanden inte har framfört att den haft ett eget intresse på grundval av vilket den i sitt namn skulle ha kunnat väcka talan om ogiltigförklaring vid tribunalen och, följaktligen, att förevarande talan i princip endast kan tas upp till prövning om det visats att sökandens medlemmar eller vissa av dem har egen talerätt.

Huruvida sökandens medlemmar har egen talerätt

- 47 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får alla fysiska eller juridiska personer väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.
- 48 Det görs i artikel 263 fjärde stycket FEUF således åtskillnad mellan tre fall där en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person kan tas upp till prövning.

– Huruvida rättsakten riktar sig till vederbörande

- 49 Vad beträffar det första fallet, som avser dem som akten riktar sig till, ska det erinras om att begreppet den som en akt riktar sig till ska förstås i formell mening, så att det avser den person som i akten har angetts som dess adressat (dom av den 21 januari 2016, SACBO/kommissionen och INEA, C-281/14 P, ej publicerad, EU:C:2016:46, punkt 34).
- 50 I förevarande fall kan sökandens medlemmar inte anses vara dem som den angripna rättsakten riktar sig till, eftersom de i rättsakten inte har angetts som dess adressater.

– Huruvida vederbörande berörs direkt och personligen

- 51 Beträffande det andra fallet, ska det prövas huruvida sökandens medlemmar eller vissa av dem bland annat berörs personligen av den angripna rättsakten.
- 52 Enligt domstolen kan andra rättssubjekt än dem som en akt är riktad till endast göra gällande att de berörs personligen av akten, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, om den påverkar dem på grund av vissa för dem utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, och akten därigenom medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som akten är riktad till (dom av den 15 juli 1963, Plaumann/kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).
- 53 De villkor som krävs enligt den rättspraxis som nämns i punkt 52 ovan är däremot inte uppfyllda när en akt påverkar rättssubjekt såsom ingående i en abstrakt kategori eller en icke individualiserad grupp av personer.
- 54 Det kan i förevarande fall konstateras att enligt artikel 1 i den angripna rättsakten avser åtgärden, som består i att förnya godkännandet av glyfosat enligt villkoren i bilaga I till rättsakten, abstrakt och allmänt alla personer som har för avsikt att tillverka, saluföra eller använda detta ämne eller växtskyddsmedel som innehåller detta ämne, eller alla personer som har tillstånd att släppa ut dessa växtskyddsmedel på marknaden.

- 55 Den angripna rättsakten är följaktligen tillämplig på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för allmänt och abstrakt angivna personkategorier. Av detta följer att rättsakten har allmän giltighet.
- 56 Sökanden har gjort gällande att den angripna rättsakten påverkar vissa av dess medlemmar, eftersom den fortsatta användningen av glyfosat har en negativ inverkan på dessa medlemmars hälsa, i deras egenskap av unionsmedborgare och i deras egenskap av konsumenter.
- 57 Det kan härvidlag konstateras att det är i deras allmänna egenskap av konsumenter och unionsmedborgare som vissa av sökandens medlemmar påstås påverkas av den angripna rättsakten.
- 58 Såsom sökanden själv har medgett påverkar förnyelsen av godkännandet av glyfosat nämligen hälsan hos vissa av sökandens medlemmar på grund av ämnets farlighet och på grund av att ämnet finns i vanliga konsumtionsprodukter och dagligvaror, i huvudsak i vatten, eftersom dessa medlemmar påverkas därav i deras egenskap av konsumenter och unionsmedborgare.
- 59 Sökanden har vidare hävdade att den fortsatta användningen av glyfosat orsakar förmögenhetsskada för vissa av dess medlemmar som är veteproducenter, eftersom de av etiska eller vetenskapliga övertygelser, som återspeglas i stadgarna, inte använder detta aktiva ämne, vilket innebär att de i ekonomiskt hänseende missgynnas i förhållande till producenter som använder ämnet, till följd av högre kostnader, mindre producerad volym och högre försäljningspriser.
- 60 Det kan härvidlag konstateras att den särskilda situation som sökanden har hävdade att vissa av dess medlemmar, som är veteproducenter, befinner sig i inte skiljer sig från den situation som kan göras gällande av alla jordbrukare vilka, av skäl hänförliga till dem, avhåller sig från att använda glyfosat till förmån för andra lösningar som medför vissa kostnader för dem.
- 61 Av detta följer att den angripna rättsakten påverkar sökandens medlemmar i deras objektiva egenskap av konsumenter, unionsmedborgare eller veteproducenter på samma sätt som alla andra konsumenter, unionsmedborgare eller veteproducenter som, faktiskt eller potentiellt, befinner sig i en identisk situation.
- 62 Sökanden har således inte visat att dess medlemmar eller vissa av dem berördes personligen av den angripna rättsakten.
- 63 Eftersom villkoren att en person ska vara direkt och personligen berörd av den akt som avses med ett yrkande om ogiltigförklaring är kumulativa, är det inte nödvändigt att dessutom fastställa huruvida sökandens medlemmar eller vissa av dem är direkt berörda av den angripna rättsakten.
- 64 Av detta följer att sökandens medlemmar eller vissa av dem inte kan grunda en egen talerätt på det andra fall som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

– Huruvida den angripna rättsakten ska kvalificeras som en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder

- 65 Det tredje fall där en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person kan tas upp till prövning är det där akten är en regleringsakt som direkt berör personen och inte medför genomförandeåtgärder.
- 66 Begreppet regleringsakt, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, omfattar härvidlag akter med allmän giltighet, med undantag för lagstiftningsakter (dom av den 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 60).

- 67 I förevarande fall är den angripna rättsakten en sådan regleringsakt, för det första, eftersom det rör sig om en akt med allmän giltighet, såsom har angetts i punkt 55 ovan, och, för det andra, eftersom den inte har antagits enligt det ordinära lagstiftningsförfarande som beskrivs i artikel 294 FEUF eller enligt ett särskilt lagstiftningsförfarande, såsom det beskrivs i artikel 289.2 FEUF, i vilket Europaparlamentet ingriper med medverkan av Europeiska unionens råd eller vice versa. Detta har för övrigt inte bestritts av parterna.
- 68 Begreppet ”regleringsakt ... som inte medför genomförandeåtgärder”, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, ska dessutom tolkas mot bakgrund av syftet med denna bestämmelse, det vill säga att undvika att en enskild måste åsidosätta gällande rätt för att kunna få sin sak prövad i domstol (dom av den 19 december 2013, Telefónica/kommissionen, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punkt 27).
- 69 När en regleringsakt har en direkt inverkan på en fysisk eller juridisk persons rättsliga ställning utan att det krävs några genomförandeåtgärder, skulle personen i fråga riskera att stå utan effektivt domstolsskydd om den inte hade möjlighet att väcka direkt talan vid unionsdomstolen i syfte att ifrågasätta regleringsaktens rättsenlighet (dom av den 19 december 2013, Telefónica/kommissionen, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punkt 27).
- 70 När en regleringsakt däremot medför genomförandeåtgärder, är det inte bara EU-domstolen utan även medlemsstaternas domstolar som säkerställer domstolsprövningen av att unionens rättsordning iakttas, vilket framgår av artikel 19.1 FEU.
- 71 Om genomförandet av en regleringsakt ankommer på unionens institutioner, organ eller byråer, får fysiska eller juridiska personer nämligen, för det första, enligt de villkor som anges i artikel 263 fjärde stycket FEUF, väcka direkt talan vid unionsdomstolarna mot tillämpningsakterna och, med tillämpning av artikel 277 FEUF, till stöd för denna talan åberopa att den grundläggande akten i fråga är rättsstridig (dom av den 23 april 1986, Les Verts/parlamentet, 294/83, EU:C:1986:166, punkt 23).
- 72 När genomförandet av en regleringsakt ankommer på medlemsstaterna, får fysiska och juridiska personer, för det andra, vid nationell domstol ifrågasätta den nationella genomförandeåtgärdens giltighet och, inom ramen för detta förfarande, göra gällande att den grundläggande akten i fråga är ogiltig samt i förekommande fall begära att den nationella domstolen med stöd av artikel 267 FEUF ska begära ett förhandsavgörande av EU-domstolen (dom av den 23 april 1986, Les Verts/parlamentet, 294/83, EU:C:1986:166, punkt 23).
- 73 Det finns anledning att vid bedömningen av huruvida en regleringsakt medför genomförandeåtgärder beakta vilken ställning sökanden har. Det saknar härvidlag betydelse huruvida akten i fråga medför genomförandeåtgärder i förhållande till andra enskilda (dom av den 19 december 2013, Telefónica/kommissionen, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punkt 30, och dom av den 28 april 2015, T & L Sugars och Sidul Açúcares/kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 32).
- 74 Det ska i förevarande fall följaktligen fastställas huruvida den angripna rättsakten, som avser förnyelsen av godkännandet av glyfosat för en femårsperiod, medför genomförandeåtgärder i förhållande till sökandens medlemmar.
- 75 För detta ändamål finns det anledning att beakta den mekanism som införts genom det regelverk som är tillämpligt i detta fall.
- 76 Enligt förordning nr 1107/2009 ska glyfosat, liksom alla verksamma ämnen, bedömas i två steg.
- 77 I ett första steg bedöms det verksamma ämnet i sig på unionsnivå och godkänns av kommissionen, enligt förfarandet i artiklarna 7–13 i förordning nr 1107/2009, om det har visats att ämnet uppfyller kriterierna för godkännande i artikel 4 i samma förordning.

- 78 I ett andra steg ska det växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämne som godkänts av unionen bedömas av medlemsstaterna vilka, i förekommande fall, ska utfärda ett produktgodkännande för utsläppande av växtskyddsmedlet på marknaden, med iakttagande av villkoren för godkännande i artiklarna 28–39 i förordning nr 1107/2009.
- 79 Ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet glyfosat, som godkänts av kommissionen, får enligt bestämmelserna således varken släppas ut på marknaden eller ens användas, utan att tillstånd har getts av myndigheterna i den berörda medlemsstaten.
- 80 Det föreskrivs visserligen i artiklarna 14–20 i förordning nr 1107/2009 att förnyelsen av godkännandet av ett verksamt ämne beviljas av kommissionen efter ansökan av en tillverkare av det verksamma ämnet, om kriterierna för godkännande i artikel 4 i nämnda förordning har uppfyllts.
- 81 En förnyelse av godkännandet av ett verksamt ämne innebär emellertid inte i sig en bekräftelse, en förlängning eller en förnyelse av de produktgodkännanden för utsläppande på marknaden som medlemsstaterna har beviljat för ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet.
- 82 Enligt artikel 32.1 första stycket i förordning nr 1107/2009 beviljas produktgodkännandena för utsläppande på marknaden nämligen för en tidsbegränsad giltighetstid. Enligt andra stycket i nämnda punkt får giltighetstiden inte överstiga ett år från och med den dag då godkännandet av de verksamma ämnen som ingår i växtskyddsmedlet löper ut. Giltighetstiden ska därefter vara så länge som de verksamma ämnena är godkända.
- 83 I artikel 43.1 och 43.2 i förordning nr 1107/2009 föreskrivs det dessutom dels att ett produktgodkännande för utsläppande på marknaden av ett växtskyddsmedel ska förnyas efter ansökan från innehavaren av nämnda godkännande, dels att en sådan ansökan ska ges in inom tre månader efter förnyelsen av godkännandet av det verksamma ämne som ingår i växtskyddsmedlet.
- 84 Av detta följer att den angripna rättsakten medför verkningar för sökandens medlemmar, nämligen konsumenter, unionsmedborgare och veteproducenter vilkas intressen sökanden företräder, genom förnyelsen av de produktgodkännanden för utsläppande på marknaden som medlemsstaterna har beviljat för växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet glyfosat.
- 85 Sådana förnyelser av produktgodkännanden för utsläppande på marknaden utgör, enligt den rättspraxis som nämns i punkterna 68–73 ovan, åtgärder för att genomföra den angripna rättsakten, i den mening som avses i artikel 263 slutet av fjärde stycket FEUF.
- 86 Denna slutsats påverkas inte av sökandens övriga argument.
- 87 Sökanden har, för det första, understrukit att den anser att den angripna rättsakten i sig innebär ett bibehållande av de produktgodkännanden för utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet glyfosat, vilka de italienska myndigheterna hade beviljat enligt artiklarna 29 och 32 i förordning nr 1107/2009, och vilka var i kraft den dag då nämnda rättsakt antogs.
- 88 Detta argument grundas på antagandet att kommissionens förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat automatiskt utgör en bekräftelse, en förlängning eller en förnyelse av de produktgodkännanden för utsläppande på marknaden som medlemsstaterna har beviljat för växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet.
- 89 Såsom framgår av punkterna 81–83 ovan är det antagandet emellertid felaktigt.

- 90 Det är vidare riktigt att medlemsstaterna, enligt artikel 43.5 och 43.6 i förordning nr 1107/2009, ska besluta om förnyat produktgodkännande av ett växtskyddsmedel för utsläppande på marknaden av ett växtskyddsmedel senast tolv månader efter det att godkännandet för det verksamma ämnet förnyats och att de, om det av skäl som innehavaren av produktgodkännandet inte råder över inte fattas något beslut om förnyelse av produktgodkännandet innan det löper ut, kan förlänga det aktuella produktgodkännandet till att gälla under den period som krävs för att fullfölja prövningen och anta ett beslut om förnyelse av produktgodkännandet.
- 91 Enligt sökanden beslutade de italienska myndigheterna således att tillfälligt förlänga alla produktgodkännanden för att släppa ut växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet glyfosat på marknaden.
- 92 Det ska emellertid påpekas att en sådan förlängning inte följer automatiskt av kommissionens godkännande av det verksamma ämnet glyfosat, utan av en åtgärd som vidtagits av den berörda medlemsstaten, eftersom en sådan åtgärd ska kunna medföra prövning i ett förfarande vid en nationell domstol (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 12 januari 2017, ACDA m.fl./kommissionen, T-242/15, EU:T:2017:6, punkterna 45–47 och där angiven rättspraxis).
- 93 Sökanden har, för det andra, gjort gällande att de åtgärder som medlemsstaterna vidtar med avseende på produktgodkännanden för att släppa ut växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet glyfosat på marknaden inte kan anses utgöra genomförandeåtgärder, eftersom den angripna rättsakten endast föreskriver allmänna försiktighetsåtgärder för dess tillämpning, medan rätten att anta tillämpningsbestämmelser helt förbehålls medlemsstaterna, och i synnerhet eftersom rättsakten inte föreskriver något riktmärke för deras konkreta tillämpning.
- 94 Även om det antogs att detta argument skulle tolkas så, att en regleringsakt endast kan anses medföra genomförandeåtgärder om den innehåller detaljerade och specifika bestämmelser för dess genomförande, förutsätter en förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat att flera villkor är uppfyllda, villkor som medlemsstaterna ska beakta när de överväger att förnya produktgodkännanden för att släppa ut växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet glyfosat på marknaden.
- 95 Såvitt avser medlemsstaternas eventuella handlingsutrymme vid genomförandet av den angripna rättsakten, ska det dessutom erinras om att frågan huruvida de nationella åtgärderna vidtas automatiskt saknar relevans för att fastställa huruvida en regleringsakt medför genomförandeåtgärder, i den mening som avses i artikel 263 slutet av fjärde stycket FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 april 2015, T & L Sugars och Sidul Açúcares/kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkterna 41 och 42).
- 96 Mot bakgrund av det anförda finner tribunalen att den angripna rättsakten inte utgör en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder, i den mening som avses i artikel 263 slutet av fjärde stycket FEUF.
- 97 I en sådan situation består det tillvägagångssätt som föreskrivs i fördraget, och som domstolen har angett vid tolkningen av fördraget, när en fysisk eller juridisk person önskar få till stånd en domstolsprövning av en unionsakt med allmän giltighet, i att ifrågasätta den nationella genomförandeåtgärden vid en nationell domstol, genom att begära att den nationella domstolen ska hänskjuta en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen angående den grundläggande unionsaktens giltighet (se punkt 72 ovan och där angiven rättspraxis).
- 98 Mot bakgrund av dessa överväganden ska förevarande talan vid tribunalen avvisas.

Begäran om bevisupptagning

- 99 Sökanden har begärt att tribunalen, som en åtgärd för bevisupptagning, ska förordna om att vissa avsnitt i Efsas rapport ska företes – nämligen de avsnitt där undersökningarna av glyfosats potentiella effekter på människors hälsa granskas – för att de ska kunna jämföras med de så kallade Monsanto-dokumenterna.
- 100 Nyssnämnda begäran avser saken i målet och kan följaktligen inte prövas, eftersom talan inte kan tas upp till prövning.

Interventionsansökningarna

- 101 Enligt artikel 142.2 i rättegångsreglerna är interventionen accessorisk till huvudtvisten, och ändamålet med interventionen förfaller om talan avvisas.
- 102 Det saknas följaktligen anledning att pröva interventionsansökningarna från Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI och Barclay Chemicals Manufacturing.

Rättegångskostnader

- 103 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 104 Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader. Eftersom sökanden har tappat målet ska kommissionens yrkande bifallas.
- 105 I enlighet med artikel 144.10 i rättegångsreglerna ska Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI och Barclay Chemicals Manufacturing var och en bära sina rättegångskostnader i den mån de hänför sig till interventionsansökan.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **Det saknas anledning att pröva interventionsansökningarna från Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. och Barclay Chemicals Manufacturing Ltd**
- 3) **Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.**

- 4) Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI och Barclay Chemicals Manufacturing ska var och en bära sina rättegångskostnader i den mån de hänför sig till interventionsansökan.**

Luxemburg den 14 februari 2019.

E. Coulon
justitiesekreterare

I. Pelikánová
ordförande